

Αριθμός 3998

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2001 ΜΕΧΡΙ 2020

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 10

Η Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Κρατικών Ενισχύσεων Νόμων του 2001 μέχρι 2020, (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος»), εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Ενισχύσεις υπό μορφή εκπιπόμενων δαπανών προς εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματος για δαπάνες που διενεργούνται από φυσικό πρόσωπο, είτε απευθείας είτε μέσω επενδυτικού ταμείου είτε μέσω εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης, για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου προς Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση.

Βάσει του εδαφίου (3) του άρθρου 10 του Νόμου απαγορεύεται να τεθεί σε ισχύ στη Δημοκρατία μέτρο κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο (α) του άρθρου 9Α του Νόμου, εκτός εάν έχει προηγουμένως εγκριθεί από την Έφορο και έχουν τηρηθεί οι τυχόν όροι που η Έφορος επέβαλε με την εκδοθείσα δυνάμει του εδαφίου (2) του άρθρου 10 του ίδιου Νόμου Απόφασή της.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 2 Ιουνίου 2022 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών, στην Έφορο Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων, προσχέδιο νέου καθεστώτος ενισχύσεων, το οποίο τιτλοφορείται ως «Νομοσχέδιο με τίτλο: Νόμος που τροποποιεί τον περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμος του 2002 μέχρι 2022» και αφορά στην τροποποίηση των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 118(Ι)/2002 έως 31(Ι)/2022 (έως 101(Ι)/2022 με την πιο πρόσφατη τροποποίησή του) (εφεξής οι «περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι»), ως η σκοπούμενη τροποποίηση εκτενώς παρατίθεται κατωτέρω και αποδίδεται συνοπτικά, για σκοπούς της παρούσας Απόφασης, υπό τον ως άνω τίτλο (εφεξής το «Μέτρο»).

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΜΕΤΡΟΥ:

(α) Αρμόδια Αρχή

Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο Έφορος Φορολογίας (εφεξής η «Αρμόδια Αρχή»).

(β) Στόχοι του κοινοποιηθέντος Μέτρου

Το Μέτρο αποσκοπεί στην ενθάρρυνση των φυσικών προσώπων, τα οποία είναι ανεξάρτητοι επενδυτές, να επενδύσουν, με τη μορφή χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου, είτε απευθείας, είτε μέσω επενδυτικού ταμείου είτε μέσω εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης, σε Μικρές και Μεσαίες Κοινωνικές Επιχειρήσεις. Οι δαπάνες τους αυτές, εφόσον πληρούνται οι πρόνοιες του Μέτρου, θα εκπίπτουν του φορολογητέου εισοδήματός τους, με βάση τους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους. Το Μέτρο καθορίζει, ως θα εκτεθεί στη συνέχεια, την έννοια και τον τρόπο πιστοποίησης μιας επιχείρησης ως κοινωνικής.

(γ) Γενικό πλαίσιο υλοποίησης του Μέτρου

(i) Κατ' αρχάς, στο άρθρο 9 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων απαριθμούνται κατηγορίες δαπανών, οι οποίες εκπίπτουν από την εξεύρεση (υπολογισμός) του φορολογητέου εισοδήματος κάθε προσώπου, τις οποίες (δαπάνες) «το πρόσωπο αυτό υπέστη εξολοκλήρου και αποκλειστικά προς κτήση του εισοδήματος». Πρόσωπο, με βάση το άρθρο (2), Ερμηνεία των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, «περιλαμβάνει άτομο και εταιρεία».

(ii) Το Μέτρο αφορά στις ακόλουθες τροποποιήσεις, οι οποίες ως τέτοιες συνιστούν νέο καθεστώς ενισχύσεων:

1. Το άρθρο 9 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων τροποποιείται με την προσθήκη του νέου άρθρου ΣΤ, ως ακολούθως:

«9ΣΤ.(1) Δαπάνες που διενεργούνται από φυσικό πρόσωπο, το οποίο είναι ανεξάρτητος επενδυτής, είτε απευθείας, είτε μέσω επενδυτικού ταμείου, είτε μέσω εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης, για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου προς Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση, εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα του φυσικού αυτού προσώπου κατά την επένδυσή τους:

Νοείται ότι,

(i) Το ποσό που εκπίπτει του φορολογητέου εισοδήματος δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του φορολογητέου εισοδήματος του προσώπου αυτού στο φορολογικό έτος εντός του οποίου πραγματοποιείται η επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου όπως αυτό έχει προσδιορισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου προτού αφαιρεθεί από αυτό η έκπτωση που καθορίζεται στο παρόν άρθρο και αφού αφαιρεθεί από αυτό η έκπτωση με βάση το άρθρο 14 του παρόντος νόμου·

(ii) η αφαίρεση, στην έκταση που δεν παραχωρείται λόγω του περιορισμού της υποπαραγράφου (i) μπορεί να μεταφέρεται και να παραχωρείται κατά τα επόμενα πέντε (5) έτη, τηρουμένου του πιο πάνω ποσοστού περιορισμού·

(iii) το ποσό που εκπίπτει δεν μπορεί να υπερβεί στο σύνολο του τις εκατό πενήντα χιλιάδες ευρώ (€150.000) τον χρόνο·

(iv) φυσικό πρόσωπο που πραγματοποιεί δαπάνες για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου βάση του

παρόντος εδαφίου θεωρείται ανεξάρτητος επενδυτής εάν δεν είναι ήδη μέτοχος της Μικρής και Μεσαίας Κοινωνικής Επιχείρησης στην οποία επενδύει, εκτός κατά τη δημιουργία νέας εταιρείας, όπου θεωρείται ότι οι ιδιώτες επενδυτές, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυτών, είναι ανεξάρτητοι από αυτήν όπως ορίζεται στο άρθρο 33 του παρόντος Νόμου.

(v) στην περίπτωση επενδύσεων συνέχειας πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις της παραγράφου 6 του άρθρου 21 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014.

(vi) Ο Έφορος δύναται να μην επιτρέψει την παραχώρηση οποιασδήποτε έκπτωσης δυνάμει των διατάξεων παρόντος εδαφίου, εάν πρόσωπο που πραγματοποιεί δαπάνες για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου βάση του παρόντος εδαφίου, δεν διατηρήσει στην κατοχή του την εν λόγω επένδυση στη Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση για ελάχιστη περίοδο τριών ετών.

(vii) Ο Έφορος δύναται να μην επιτρέψει την παραχώρηση οποιασδήποτε έκπτωσης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση που κρίνει ότι έχουν γίνει ενέργειες οι οποίες αποσκοπούν στην παραχώρηση της σχετικής έκπτωσης και καταστρατηγούν οποιαδήποτε ανώτατα όρια που τίθενται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Για σκοπούς του παρόντος άρθρου -

«κοινωνική επιχείρηση» σημαίνει την επιχείρηση:

(α) η οποία πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 του περί Κοινωνικών Επιχειρήσεων Νόμου, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται και εγγράφεται στο Μητρώο Κοινωνικών Επιχειρήσεων ως κοινωνική επιχείρηση γενικού σκοπού ή ως κοινωνική επιχείρηση ένταξης και

(β) που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας και

(γ) η οποία θα πρέπει, τη στιγμή της επένδυσης να αποτελεί μη εισηγμένη επιχείρηση και να έχει καταρτίσει επιχειρηματικό σχέδιο για την επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου και επιπλέον να πληροί τουλάχιστον μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

(i) δεν ασκεί δραστηριότητες σε καμία αγορά· ή

(ii) ασκεί δραστηριότητες σε οποιαδήποτε αγορά λιγότερο από επτά (7) έτη μετά την πρώτη εμπορική της πώληση· ή

(iii) χρειάζεται αρχική επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου η οποία, βάσει επιχειρηματικού σχεδίου που καταρτίζεται για νέο προϊόν ή τη διείσδυση σε νέα γεωγραφική αγορά, είναι ψηλότερη του 50% του μέσου ετήσιου κύκλου εργασιών της κατά τα προηγούμενα πέντε έτη:

Νοείται ότι ο περιορισμός των επτά (7) ετών, ο οποίος αναφέρεται στην πιο πάνω προϋπόθεση (ii) δεν ισχύει στην περίπτωση χρηματοδότησης επενδύσεων συνέχειας εφόσον πληρούνται συσσωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

1) δεν γίνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο 9 του άρθρου 21 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014, και

2) η δυνατότητα επενδύσεων συνέχειας είχε προβλεφθεί στο αρχικό επιχειρηματικό σχέδιο της Μικρής και Μεσαίας Κοινωνικής Επιχείρησης που υποβλήθηκε στο Υπουργείο Οικονομικών ή άλλη αρμόδια αρχή που θα υποδείξει ο Υπουργός Οικονομικών, και

3) η Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση που λαμβάνει επενδύσεις συνέχειας δεν έχει συνδεθεί κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, του Παρατήματος Ι, με άλλη επιχείρηση εκτός από τον ενδιάμεσο χρηματοοικονομικό οργανισμό ή τον ανεξάρτητο ιδιώτη επενδυτή που παρέχει κεφάλαια χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου στο πλαίσιο του μέτρου, εκτός εάν η νέα οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις του ορισμού των ΜΜΕ.

(δ) η οποία δεν αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 651/2014 (άρθρο 1), δηλαδή, μεταξύ άλλων:

(i) δεν αποτελεί προβληματική επιχείρηση όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 18 του άρθρου 2 του Κανονισμού 651/2014 ή

(ii) δεν αποτελεί αντικείμενο εκκρεμούσας διαταγής ανάκτησης μετά από προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής με την οποία ενίσχυση κηρύσσεται παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά:

Νοείται ότι, για να θεωρείται «Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση» θα πρέπει να εγκριθεί ως τέτοια από το Υπουργείο Οικονομικών ή άλλη αρμόδια αρχή που θα υποδείξει ο Υπουργός Οικονομικών, κατόπιν αίτησης:

Νοείται περαιτέρω ότι μια επιχείρηση θεωρείται «Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση» για σκοπούς του παρόντος νόμου οποιανδήποτε στιγμή λάβει συνολική επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου η οποία δεν ξεπερνά το ανώτατο όριο το οποίο τίθεται στην παράγραφο 9 του άρθρου 21 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014.

«δάνειο» σημαίνει συμφωνία που υποχρεώνει τον δανειοδότη να διαθέσει στον δανειολήπτη χρηματικό ποσό συμφωνημένου ύψους για συμφωνημένο χρονικό διάστημα. Ο δανειολήπτης υποχρεούται βάση της συμφωνίας να αποπληρώσει το δάνειο που του χορηγήθηκε εντός της συμφωνηθείσας περιόδου. Δύναται να λάβει τη μορφή δανείου ή άλλου χρηματοδοτικού μέσου, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδοτικής μίσθωσης, που παρέχει στο δανειοδότη ένα βασικό στοιχείο ελάχιστης απόδοσης. Η αναχρηματοδότηση υφιστάμενων δανείων δεν αποτελεί επιλέξιμο δάνειο.

«εναλλακτική πλατφόρμα διαπραγμάτευσης» σημαίνει ένα πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφο 1 σημείο 15 της οδηγίας 2004/39/EK, όπου η πλειονότητα των χρηματοοικονομικών μέσων που έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση εκδίδονται από ΜΜΕ.

«επενδυτικό ταμείο» σημαίνει

(α) είτε τον ΟΕΕ, όπως ορίζεται στον περί των Οργανισμών Εναλλακτικών Επενδύσεων Νόμο του 2014, ο οποίος, σύμφωνα με την επενδυτική του πολιτική, επενδύει 60% τουλάχιστον του ενεργητικού του:

(i) σε μέσα ιδίων κεφαλαίων και οιονεί ιδίων κεφαλαίων, όπως συμμετοχικά δικαιώματα, μετοχικούς τίτλους ή κινητές αξίες κεφαλαιουχικών εταιριών ή εταιρικές συμμετοχές ή μερίδια προσωπικών εταιριών, συμμετοχικά δάνεια, δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, τίτλους επιλογής ή άλλους τίτλους που παρέχουν δικαίωμα απόκτησης των ως άνω συμμετοχικών

δικαιωμάτων, τίτλων ή κινητών αξιών, μετατρέψιμες ομολογίες, τα οποία εκδίδονται από Μικρές και Μεσαίες Κοινωνικές Επιχειρήσεις, ως ορίζονται στον παρόντα Νόμο·

(ii) σε εγγυημένα ή μη εγγυημένα δάνεια, που χορηγούνται στις παραπάνω Μικρές και Μεσαίες Κοινωνικές Επιχειρήσεις, υπό τους όρους ότι ο ΟΕΕ έχει ήδη πραγματοποιήσει στις εν λόγω κοινωνικές επιχειρήσεις επενδύσεις της υποπαραγράφου (i) ανωτέρω και υπό την προϋπόθεση ότι για τα δάνεια αυτά δεν χρησιμοποιούνται κεφάλαια περισσότερο από το τριάντα τοις εκατό (30%) του ενεργητικού του ΟΕΕ, που δύναται να επενδυθεί σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο

(iii) σε τρέχουσες απαιτήσεις από αλληλόχρεους λογαριασμούς υπέρ Μικρών και Μεσαίων Κοινωνικών Επιχειρήσεων στις οποίες ο ΟΕΕ διατηρεί συμμετοχή, σύμφωνα με την υποπαραγράφο (i) ανωτέρω σε ποσοστό τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%). Οι επενδύσεις σε τρέχουσες απαιτήσεις από αλληλόχρεους λογαριασμούς δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) της επένδυσης που έχει πραγματοποιήσει ο ΟΕΕ σε κάθε Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση, στην οποία διατηρεί συμμετοχή σύμφωνα με την υποπαραγράφο (i) ανωτέρω·

(β) είτε τον ΟΕΕΠΑΠ, όπως ορίζεται στον περί των Οργανισμών Εναλλακτικών Επενδύσεων Νόμο του 2014, ή που λειτουργεί ως τέτοιος δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 120 του περί Οργανισμών Εναλλακτικών Επενδύσεων Νόμου του 2014, ο οποίος, σύμφωνα με την επενδυτική του πολιτική, επενδύει εξήντα τοις εκατό (60%) τουλάχιστον του ενεργητικού του:» (ως αμέσως ανωτέρω τα σημεία (i) – (iii) για τον ΟΕΕ.)

(δ) είτε Ταμεία Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας (EuSEF) που πληρούν τις προϋποθέσεις, ως ορίζονται στον Κανονισμό 346/2013,

(ε) είτε Εταιρείες Επιχειρηματικού Κεφαλαίου (EuVECA) που πληρούν τις προϋποθέσεις, ως ορίζονται στον Κανονισμό 345/2013·

«επένδυση συνέχειας» σημαίνει την επιπρόσθετη επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου σε επιχείρηση, που ακολουθεί ένα ή περισσότερους προηγούμενους κύκλους επενδύσεων χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου·

«επένδυση οιονεί ιδίων κεφαλαίων»: σημαίνει ένα είδος χρηματοδότησης το οποίο τοποθετείται μεταξύ ιδίων και δανειακών κεφαλαίων και συνεπάγεται μεγαλύτερο κίνδυνο από το δάνειο αυξημένης εξασφάλισης και μικρότερο κίνδυνο από το κοινό μετοχικό κεφάλαιο, της οποίας η απόδοση για τον κάτοχο βασίζεται κυρίως στα κέρδη ή τις ζημιές της υποκείμενης στοχευόμενης επιχείρησης και η οποία δεν διασφαλίζεται σε περίπτωση αφερεγγυότητάς της. Οι επενδύσεις οιονεί ιδίων κεφαλαίων μπορεί να είναι δομημένες με τη μορφή χρέους, χωρίς εξασφάλιση και εξοφλητική προτεραιότητα, συμπεριλαμβανομένου χρέους υβριδικής μορφής, και σε ορισμένες περιπτώσεις μετατρέψιμου σε μετοχές, ή με τη μορφή προνομιούχων μετοχών·

«επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου» σημαίνει επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων και οιονεί ιδίων κεφαλαίων, δάνεια, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών μισθώσεων, εγγυήσεις ή συνδυασμός αυτών, σε επιλεγμένες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων:

Νοείται ότι ο ορισμός της επένδυσης χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου περιλαμβάνει και επενδύσεις συνέχειας·

«επένδυση ιδίων κεφαλαίων» σημαίνει την παροχή κεφαλαίων σε επιχείρηση, επενδυόμενων άμεσα ή έμμεσα έναντι ιδιοκτησίας του αντίστοιχου μεριδίου της επιχείρησης αυτής·

«πρώτη εμπορική πώληση» σημαίνει την πρώτη πώληση από μια επιχείρηση σε αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών, πλην των περιορισμένων δοκιμαστικών πωλήσεων στην αγορά·

«μη εισηγμένη Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση» σημαίνει κάθε επιχείρηση που δεν περιλαμβάνεται σε επίσημο κατάλογο χρηματιστηρίου, εκτός από τις εναλλακτικές πλατφόρμες διαπραγμάτευσης.

Οι όροι "μικρή και μεσαία επιχείρηση" ή "ΜΜΕ", για σκοπούς του άρθρου 9Α του παρόντος Νόμου ερμηνεύονται σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής της 17^{ης} Ιουνίου 2014 για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης.

Με βάση το άρθρο 6 του περί Κοινωνικών Επιχειρήσεων Νόμου (Ν. 207(Ι)/2020) παραπομπή στο οποίο γίνεται στο Μέτρο, ήτοι στο άρθρο 9ΣΤ (1) (α):

«6.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (2) και (3), επιχείρηση δύναται να εγγραφεί στο Μητρώο είτε ως κοινωνική επιχείρηση γενικού σκοπού είτε ως κοινωνική επιχείρηση ένταξης, εφόσον-

(α) παρέχει αγαθά ή υπηρεσίες στη βάση ενός επιχειρηματικού μοντέλου σύμφωνα με το οποίο πέραν του εβδομήντα τοις εκατόν (70%) των εσόδων της προέρχεται από επιχειρηματική δραστηριότητα,

(β) εφαρμόζει προκαθορισμένες διαδικασίες και κανόνες σε ό,τι αφορά τη διανομή κερδών, προκειμένου να διασφαλίζει την οικονομική της βιωσιμότητα: Νοείται ότι, οποιαδήποτε διανομή κερδών σε περίπτωση μείωσης του κεφαλαίου κοινωνικής επιχείρησης απαιτείται να πληροί τις αναφερόμενες στα εδάφια (2) και (3) προϋποθέσεις σε σχέση με την επένδυση των κερδών, ανάλογα με την περίπτωση,

(γ) διοικείται με τρόπο επιχειρηματικό, υπεύθυνο και διαφανή, ιδίως με τη συμμετοχή των μελών, των εργαζομένων ή/και των πελατών αυτής, ανάλογα με την περίπτωση, καθώς και άλλων ενδιαφερόμενων μερών που επηρεάζονται από την επιχειρηματική της δραστηριότητα, και

(δ) εφαρμόζει πολιτικές περί αποδοχών και πρακτικές, ώστε η αμοιβή εκάστου ανώτερου διοικητικού στελέχους της, καθώς και η υψηλότερη αμοιβή που λαμβάνει οποιοσδήποτε υπάλληλός της, να μην υπερβαίνει το τετραπλάσιο της αμοιβής που λαμβάνει υπάλληλος στο πλαίσιο του χαμηλότερου μισθολογικού κλιμακίου.

(2) Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του εδαφίου (1), επιχείρηση δύναται να εγγραφεί στο Μητρώο ως κοινωνική επιχείρηση γενικού σκοπού, εφόσον-

(α) σύμφωνα με το ιδρυτικό έγγραφο και το καταστατικό της ή άλλο νόμιμο έγγραφο για την ίδρυσή της, έχει ως κύριο σκοπό λειτουργίας την κοινωνική αποστολή μέσω της προώθησης κοινωνικών, πολιτιστικών ή/και περιβαλλοντικών δράσεων με γνώμονα το συμφέρον της κοινωνίας:

Νοείται ότι, η διοργάνωση ή/και η συμμετοχή σε οποιαδήποτε καμπάνια για κομματικούς σκοπούς δεν αποτελεί κοινωνική, πολιτιστική ή περιβαλλοντική δράση, και

(β) επενδύει τουλάχιστον το ογδόντα τοις εκατόν (80%) των κερδών της, μετά τους φόρους, για την επίτευξη του κύριου σκοπού λειτουργίας της:

Νοείται ότι, για το μέρος των κερδών που δημιουργήθηκαν κατά την περίοδο που η επιχείρηση ήταν εγγεγραμμένη στο Μητρώο, η πιο πάνω αναφερόμενη προϋπόθεση τηρείται και μετά τη διαγραφή της από το Μητρώο ως κοινωνικής επιχείρησης γενικού σκοπού.

(3) Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του εδαφίου (1), επιχείρηση δύναται να εγγραφεί στο Μητρώο ως κοινωνική επιχείρηση ένταξης, εφόσον

(α) σύμφωνα με το ιδρυτικό έγγραφο και το καταστατικό της ή άλλο νόμιμο έγγραφο για την ίδρυσή της, έχει ως κύριο σκοπό λειτουργίας την κοινωνική αποστολή μέσω της εργοδότησης, κατά δέκα τοις εκατόν (10%) κατ' ελάχιστον ως εργατικό δυναμικό, ατόμων με αναπηρίες και, κατά τριάντα τοις εκατόν (30%) κατ' ελάχιστον ως εργατικό δυναμικό, ατόμων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες, όπως αυτές καθορίζονται στο Παράρτημα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που η επιχείρηση εργοδοτεί μέχρι δέκα (10) άτομα ή δεν εκδηλωθεί ενδιαφέρον για πρόσληψη σε υπό πλήρωση θέση απασχόλησης από υποψηφίους που είναι άτομα με αναπηρίες και κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα, η επιχείρηση δύναται να εγγραφεί στο Μητρώο ως κοινωνική επιχείρηση ένταξης, εφόσον εργοδοτεί κατά σαράντα τοις εκατόν (40%) κατ' ελάχιστον ως εργατικό δυναμικό άτομα που ανήκουν στις αναφερόμενες στο Παράρτημα ευπαθείς ομάδες, και

(β) επενδύει τουλάχιστον το σαράντα τοις εκατόν (40%) των κερδών της, μετά τους φόρους, για την επίτευξη του κύριου σκοπού λειτουργίας της: Νοείται ότι, για το μέρος των κερδών που δημιουργήθηκαν κατά την περίοδο που η επιχείρηση ήταν εγγεγραμμένη στο Μητρώο, η πιο πάνω αναφερόμενη προϋπόθεση τηρείται και μετά τη διαγραφή της από το Μητρώο ως κοινωνικής επιχείρησης ένταξης.»

Η διάρκεια ισχύος του Μέτρου είναι έως τις 30 Ιουνίου 2024.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΜΕΤΡΟΥ :

(Α) Βάσει του άρθρου 9Α (α) του Νόμου, η Έφορος αξιολογεί και εγκρίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10, τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται στη Δημοκρατία οι οποίες, σύμφωνα με Κανονισμούς ή Αποφάσεις που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δυνάμει του Κανονισμού «(ΕΕ) 2015/1588 του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2015 για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (κωδικοποιημένο κείμενο)»¹. Επίσης, το άρθρο 10 (1) του Νόμου προνοεί ότι η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί κάθε μέτρο κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο (α) του άρθρου 9 Α του Νόμου στον Έφορο για έγκριση. Το άρθρο 10 (3) του Νόμου απαγορεύει μέτρο κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο (α) του άρθρου 9 (Α) του Νόμου να τεθεί σε ισχύ στη Δημοκρατία, εκτός εάν έχει προηγουμένως εγκριθεί από την Έφορο και έχουν τηρηθεί οι τυχόν όροι που η Έφορος επέβαλε με την εκδοθείσα δυνάμει του εδαφίου (2) απόφασή της.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «κρατική ενίσχυση» σημαίνει κάθε μέτρο το οποίο πληροί όλα τα κριτήρια που καθορίζονται στο Άρθρο 107 παράγραφος 1 της.

Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ προνοεί ότι «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν οι Συνθήκες ορίζουν άλλως».

Κωδικοποιώντας τον πιο πάνω ορισμό ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης χαρακτηρίζεται από την ικανοποίηση όλων των κάτωθι κριτηρίων:

- την απώλεια κρατικών πόρων ·
- τη χορήγηση οικονομικού πλεονεκτήματος ·
- την ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής (επιλεκτικότητα) ·
- τη νόθευση του ανταγωνισμού σε βαθμό επηρεασμού των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.

Ως προς το Μέτρο, ειδικότερα δε, τις προπαρατεθείσες στην παράγραφο 2(γ)(ii) ανωτέρω πρόνοιες του, σημειώνονται τα εξής:

Ζήτημα κρατικής ενίσχυσης παρουσιάζεται σε τρία επίπεδα: α) του φυσικού προσώπου, ως επενδυτή, β) του επενδυτικού ταμείου και της εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης και, γ) της Κοινωνικής Επιχείρησης.

Κατ' αρχάς, το άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ εφαρμόζεται μόνο σε επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τη νομολογία των Δικαστηρίων

¹ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 248, ημερ. 24.9.2015.

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «η έννοια της επιχείρησης καλύπτει κάθε φορέα ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τον διέπει και τον τρόπο χρηματοδότησης του»². Συνεπώς η έννοια της επιχείρησης προσδίδεται από τον οικονομικό χαρακτήρα των δραστηριοτήτων τις οποίες ασκεί. Η οικονομική δραστηριότητα «συνίσταται σε κάθε δραστηριότητα προσφοράς αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά»³.

α) Ως εκ τούτου, στο βαθμό που η φορολογική απαλλαγή αφορά φυσικά πρόσωπα ως τέτοια και δεν ανάγεται στο πλαίσιο άσκησης από μέρους τους οικονομικής δραστηριότητας δεν τίθεται οιοδήποτε ζήτημα κρατικής ενίσχυσης με βάση το Άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ. Ωστόσο, με βάση τον ορισμό της «επιχείρησης», εάν η κοινωνική επιχείρηση κατά την προεκτεθείσα έννοια, ασκείται από φυσικά πρόσωπα (ως προσωπικές επιχειρήσεις) τότε τίθεται ζήτημα κρατικής ενίσχυσης με βάση το Άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ.

Ως προς τα άλλα δύο επίπεδα (επενδυτικά ταμεία – κοινωνικές επιχειρήσεις), αναφορικά με την ικανοποίηση των σωρευτικών κριτηρίων του Άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ σημειώνονται τα εξής,:

β) Ως προς τα επενδυτικά ταμεία και τις εναλλακτικές πλατφόρμες διαπραγμάτευσης (ως ορίζονται στο Μέτρο) σημειώνονται τα εξής. Οι εν λόγω Οργανισμοί λαμβάνοντας υπόψη το νομικό πλαίσιο λειτουργίας τους όπως αυτό παρατίθεται στους ορισμούς τους στο μέτρο, κρίνεται ότι συνιστούν «Οργανισμούς Συλλογικών Επενδύσεων, ως προς τους οποίους με βάση την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έννοια της κρατικής ενίσχυσης (ενότητα 5.4.2) ισχύουν τα εξής:

«Είναι γενικά αποδεκτό ότι επενδυτικοί φορείς, όπως οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να υπόκεινται σε κατάλληλο επίπεδο φορολογίας, δεδομένου ότι ουσιαστικά λειτουργούν ως ενδιάμεσοι φορείς μεταξύ (τρίτων) επενδυτών και των εταιρειών στόχων που είναι το αντικείμενο των επενδύσεων. Η απουσία ειδικών φορολογικών κανόνων που να διέπουν τα ταμεία ή τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων θα μπορούσε να οδηγήσει στη μεταχείριση ενός ταμείου επενδύσεων ως μεμονωμένου φορολογούμενου —με την επιβολή επιπλέον επιπέδου φορολογίας στο εισόδημα ή στα κέρδη του ενδιάμεσου φορέα. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη καταβάλλουν εν γένει προσπάθειες για να μειώσουν τις δυσμενείς επιπτώσεις της φορολογίας για τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται μέσω ταμείων ή οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε σύγκριση με τις άμεσες επενδύσεις από ιδιώτες επενδυτές και μεριμνούν, στο μέτρο του δυνατού, ώστε η συνολική τελική φορολογική επιβάρυνση που αναλογεί σε διάφορους τύπους επενδύσεων να είναι περίπου η ίδια, ανεξάρτητα από τον φορέα που χρησιμοποιείται για την επένδυση.».

«Τα φορολογικά μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ουδετερότητας του φόρου για επενδύσεις σε ταμεία ή οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων δεν θα πρέπει να λογίζονται ως επιλεκτικά, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν έχουν ως αποτέλεσμα την ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων ή ορισμένων τύπων επενδύσεων, αλλά μάλλον τη μείωση ή την εξάλειψη της διπλής οικονομικής φορολογίας, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι συμφυείς με το υπό εξέταση φορολογικό σύστημα. Για τους σκοπούς της παρούσας ενότητας, ως φορολογική ουδετερότητα νοείται η ισότιμη μεταχείριση των φορολογούμενων, είτε επενδύουν σε περιουσιακά στοιχεία, όπως σε κρατικούς τίτλους και μετοχές ανώνυμων εταιρειών, είτε άμεσα ή έμμεσα μέσω επενδυτικών ταμείων. Ως εκ τούτου, ένα φορολογικό καθεστώς για οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που τηρεί την αρχή της δημοσιονομικής διαφάνειας στο επίπεδο του ενδιάμεσου φορέα ενδέχεται να αιτιολογείται στο πλαίσιο της λογικής του φορολογικού συστήματος, εφόσον η αποφυγή της διπλής οικονομικής φορολογίας συνιστά αρχή που ενυπάρχει στο εν λόγω φορολογικό σύστημα.».

«Ωστόσο, η φορολογική ουδετερότητα δεν σημαίνει ότι οι εν λόγω επενδυτικοί φορείς θα πρέπει να απαλλάσσονται εξολοκλήρου από κάθε φόρο ή ότι οι διαχειριστές των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων θα πρέπει να απαλλάσσονται από τον φόρο επί των αμοιβών που χρεώνουν για τη διαχείριση των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων που επενδύονται στα ταμεία. Ούτε δικαιολογεί μια πιο ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση μιας συλλογικής επένδυσης σε σύγκριση με μια ατομική επένδυση για τα υπό εξέταση φορολογικά συστήματα.».

Με βάση τα ενώπιόν μας στοιχεία, δεν αποκλείονται από το Μέτρο φορείς που εμπίπτουν στον όρο Συλλογικοί Οργανισμοί Επενδύσεων, οι φορείς αυτοί δεν απαλλάσσονται εφόσον συμμετάσχουν στο Μέτρο από φορολογίες που καταβάλλουν με βάση το φορολογικό σύστημα της Κύπρου και, νοείται ότι η ίδια εκπιπτόμενη δαπάνη βάση του Μέρους δεν θα ήταν δυνατόν να φορολογείται τόσο σε επίπεδο επενδυτή όσο και σε επίπεδο Συλλογικού Οργανισμού Επενδύσεων.

Ως εκ τούτου, το Μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση προς τα επενδυτικά ταμεία με βάση το άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ αφού τους παρέχεται, εμμέσως, οικονομικό πλεονέκτημα.

γ) Ως προς τις κοινωνικές επιχειρήσεις σημειώνονται τα εξής:

Εν πρώτοις, με βάση την προϋπόθεση εγγραφής μιας επιχείρησης ως καινοτόμου στο άρθρο 6 (1) (α) του περί Κοινωνικών Επιχειρήσεων Νόμου (Ν. 207(Ι)/2020), οι κοινωνικές επιχειρήσεις προσφέρουν αγαθά ή παρέχουν υπηρεσίες σε δεδομένη αγορά τα οποία, αγαθά ή υπηρεσίες, προσφέρονται ή παρέχονται και από άλλους φορείς της αγοράς επί σκοπώ κέρδους, ασχέτως αν ο κατ' εξοχήν χαρακτήρας τους συνίσταται στην πρόσληψη και απασχόληση ατόμων με αναπηρίες και ατόμων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες όπως ορίζει το άρθρο 6 (3) (α) και στις επενδύσεις κερδών με βάση το άρθρο 6 (3) (β) για επίτευξη του κύριου σκοπού λειτουργίας τους, του περί Κοινωνικών Επιχειρήσεων Νόμου (Ν. 207(Ι)/2020). Πρόσθετα η επιδίωξη «κοινωνικών, πολιτιστικών ή/και περιβαλλοντικών δράσεων» δεν αποκλείεται να επιδιώκεται και από άλλους φορείς της αγοράς υπό όρους ανταγωνισμού. Συνεπώς, παρά τον τυχόν μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα δύνανται να επιδρούν ανταγωνιστικά στη δραστηριότητα άλλων φορέων που παρέχουν τα ίδια αγαθά ή υπηρεσίες επί σκοπώ κέρδους.

Με βάση την «Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έννοια της κρατικής ενίσχυσης», «Ο χαρακτηρισμός μιας

² Απόφαση ΔΕΚ της 19^{ης} Φεβρουαρίου 2002, C – 309/99, Συλλογή 2002 και Απόφαση του ΔΕΚ της 23^{ης} Απριλίου 1991, C 41/90, (Hofner and Elser), Συλλογή 1991.

³ Βλ. υποσημείωση ανωτέρω.

συγκεκριμένης οντότητας ως επιχείρησης εξαρτάται αποκλειστικά από τη φύση των δραστηριοτήτων που ασκεί. Το καθεστώς της οντότητας δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας δεν έχει καθοριστική σημασία. Η εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις δεν εξαρτάται από το εάν η οντότητα έχει κερδοσκοπικό σκοπό. Οι μη κερδοσκοπικές οντότητες μπορούν επίσης να προσφέρουν αγαθά και υπηρεσίες στην αγορά. Ο χαρακτηρισμός μιας οντότητας ως επιχείρησης συνδέεται πάντα με συγκεκριμένη δραστηριότητα.»⁴.

- (i) Ισχύουν τα όσα αναφέρονται πιο πάνω για τα επενδυτικά ταμεία ως προς την απώλεια κρατικών πόρων.
- (ii) Επαναλαμβάνεται κατ' αρχάς η απώλεια κρατικών πόρων σε επίπεδο φυσικών προσώπων επενδυτών, παρότι αυτή δεν συνιστά κρατική ενίσχυση με βάση το άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ. Ωστόσο, η ενίσχυση αυτή, είτε απευθείας είτε μέσω των επενδυτικών ταμείων, προϋποθέτει, επενδύσεις σε κοινωνικές ΜΜΕ. Με τη χορήγηση φορολογικής έκπτωσης σε ιδιώτες επενδυτές υπό την προϋπόθεση της επένδυσης σε στοχευμένες επιχειρήσεις, οι επιχειρήσεις αυτές ενδέχεται να λαμβάνουν επενδύσεις σε ποσά και υπό συνθήκες διαφορετικές από ότι υπό κανονικές συνθήκες αγοράς. Η φορολογική αυτή απαλλαγή συνεπώς διευκολύνει την παροχή κεφαλαίων στις στοχευμένες επιχειρήσεις τα οποία (κεφάλαια) μπορεί να υποτεθεί ότι δεν θα ήταν διαθέσιμα ή δεν θα ήταν διαθέσιμα στον ίδιο βαθμό εάν απουσίαζε το μέτρο κρατικής ενίσχυσης. Ως εκ τούτου το Μέτρο παρέχει ένα πλεονέκτημα στις στοχευμένες ΜΜΕ οι οποίες θεωρούνται συνεπώς ως αποδέκτες ενίσχυσης.
- (iii) Τρίτον, τα φορολογικά κίνητρα σε φυσικά πρόσωπα, τα οποία προβλέπει το Μέτρο με βάση το νέο άρθρο 9 ΣΤ, παρέχονται μόνο εφόσον η επένδυσή τους αφορά στις κοινωνικές ΜΜΕ που πληρούν τις προϋποθέσεις και όρους του Μέρους. Ως εκ τούτου το Μέτρο απευθύνεται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, είναι δηλαδή επιλεκτικό.
- (iv) Λόγω του ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι επιχειρήσεις αυτές δραστηριοποιούνται σε τομείς του ενδοκοινοτικού εμπορίου, δεν αποκλείεται η νόθευση του ανταγωνισμού σε βαθμό επηρεασμού των ενδοκοινοτικών συναλλαγών.
- (B) Η αξιολόγηση της συμβατότητας του κοινοποιηθέντος Μέρους, ως μέτρου το οποίο, σύμφωνα με την ως άνω αξιολόγηση, εμπίπτει στο άρθρο 107(1) της ΣΛΕΕ, βασίζεται στον Κανονισμό (ΕΕ) 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014⁵, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης», ως έχει τροποποιηθεί έως με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2021/1237 της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2021 (εφεξής ο «Κανονισμός 651/2014»).

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού 651/2014, τα καθεστώτα ενισχύσεων που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου I του Κανονισμού αυτού, καθώς και τις ειδικές προϋποθέσεις για την αντίστοιχη κατηγορία ενισχύσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο III του ίδιου Κανονισμού, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του Άρθρου 107 παράγραφος 2 ή 3 της ΣΛΕΕ και απαλλάσσονται της υποχρέωσης προς κοινοποίηση που προβλέπεται από το Άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

Η αξιολόγηση του Εφόρου, η οποία ακολουθεί, εξετάζει κατά πόσο το κοινοποιηθέν Μέτρο πληροί τις προϋποθέσεις αυτές του Κανονισμού 651/2014.

Σημειώνεται κατ' αρχάς πως στο Μέτρο περιέχονται αναφορές στον Κανονισμό 651/2014, και ειδικότερα στο άρθρο 21 του Κανονισμού 651/2014 γεγονός που παρέχει νομική ασφάλεια για την εφαρμογή του Κανονισμού 651/2014 στο Μέτρο, με βάση τις επισημάνσεις που γίνονται στη συνέχεια της Απόφασης του Εφόρου. Σημειώνεται ότι στο Μέτρο περιέχονται τα στοιχεία δημοσίευσής του Κανονισμού 651/2014 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Έφορος αφού εξέτασε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 651/2014 κατέληξε στα εξής:

A) Ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του κεφαλαίου I του Κανονισμού 651/2014 σημειώνονται τα ακόλουθα:

Πεδίο Εφαρμογής – Δικαιούχοι

Κατά την εφαρμογή του Μέρους η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να συμμορφώνεται με το άρθρο 1 (Πεδίο Εφαρμογής) του Κανονισμού 651/2014 και ειδικότερα με τις πρόνοιες που αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού (παράγραφοι 2 – 5 του άρθρου αυτού) ενισχύσεις όπως: α) ενισχύσεις για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές όπως, ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με εξαγόμενες ποσότητες ή με τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής, β) ενισχύσεις προς προβληματικές επιχειρήσεις (όπως ορίζονται στην παράγραφο 18 του άρθρου 2 του Κανονισμού 651/2014) και γ) στις ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων, στις περιπτώσεις i) και ii) του άρθρου 1(3)(γ) του ΓΚΑΚ.

Σύμφωνα με τον όρο που παρατίθεται στην παράγραφο 3, μετά το στοιχείο ε) του άρθρου 1 του Κανονισμού 651/2014, «στην περίπτωση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται τόσο στους τομείς οι οποίοι εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 651/2014 σύμφωνα με το άρθρο 1 (3) στοιχεία α) – γ) όσο και στους τομείς οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού, ο Κανονισμός 651/2014 εφαρμόζεται στις ενισχύσεις που χορηγούνται στους τομείς ή δραστηριότητες της δεύτερης αυτής περίπτωσης, υπό την προϋπόθεση ότι, με κατάλληλα μέσα, όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση των δαπανών, η αρμόδια αρχή θα διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες που ασκούνται στους εξαιρούμενους τομείς δεν επωφελούνται από τις ενισχύσεις που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του υπό αναφορά Κανονισμού».

Στο Μέτρο υφίσταται η εν λόγω πρόνοια με βάση την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του Κανονισμού 651/2014 περί αποκλεισμού της καταβολής μεμονωμένης ενίσχυσης υπέρ επιχείρησης που αποτελεί αντικείμενο εκκρεμύσας διαταγής ανάκτησης μετά από προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής με την οποία ενίσχυση κηρύσσεται παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

⁴ Από την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έννοια της κρατικής ενίσχυσης, Ενότητα: Έννοιες της Επιχείρησης και της Οικονομικής Δραστηριότητας, ΕΕ C 262, της 19.7.2016, σ. 1).

⁵ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, L 187, της 26.6.2014, σελ. 1.

Ως προς τους Δικαιούχους του Μέτρου (κοινωνικές ΜΜΕ), θα ελέγχεται με βάση τις πρόνοιές του το μέγεθος μιας επιχείρησης ως ΜΜΕ με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στο Παράρτημα Ι του Κανονισμού 651/2014.

Στο Μέτρο έχουν ενσωματωθεί οι ορισμοί στο άρθρο 2 του Κανονισμού 651/2014 για την «επένδυση συνέχειας», την «επένδυση οιονεί ιδίων κεφαλαίων», την «επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου» την «επένδυση ιδίων κεφαλαίων», την «πρώτη εμπορική πώληση», την «μη εισηγμένη ΜΜΕ», το «δάνειο», την «εναλλακτική πλατφόρμα διαπραγμάτευσης». Πρόσθετα δε, έχει περιληφθεί ο ορισμός και οι προϋποθέσεις χαρακτήρα «κοινωνικής επιχείρησης» [παράγρ. 2 (γ) (ii) ανωτέρω]. Ως προς τα επενδυτικά ταμεία υπό το φως των νόμων που ρυθμίζουν τη λειτουργία τους φαίνεται να εμπίπτουν στον ορισμό της «εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης». Στο Μέτρο, θα πρέπει να ενσωματωθούν επίσης οι Ορισμοί στο άρθρο 2 του Κανονισμού 651/2014 οι οποίοι ισχύουν για τις ενισχύσεις για πρόσβαση ΜΜΕ σε χρηματοδότηση και αφορούν στην εφαρμογή του Μέτρου ήτοι, «ανεξάρτητος ιδιώτης επενδυτής» και «φυσικό πρόσωπο».

Σύμφωνα με το άρθρο 5 Διαφάνεια των ενισχύσεων του Κανονισμού 651/2014, ο Κανονισμός αυτός «εφαρμόζεται μόνο στις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογιστεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου». Ως ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης ορίζεται, στο άρθρο 2 (22) του Κανονισμού «το ποσό της ενίσχυσης, εάν είχε παρασχεθεί υπό μορφή επιχορήγησης στον δικαιούχο κατά την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης, πριν από την αφαίρεση φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων». Το εδάφιο γ) της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αναφέρει ότι οι ενισχύσεις που περιλαμβάνονται σε μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21 του Κανονισμού, θεωρείται ότι χαρακτηρίζονται από διαφάνεια. Σύμφωνα με την παράγραφο 5 (β) του άρθρου 6 του Κανονισμού 651/2014 «ενισχύσεις για την πρόσβαση των ΜΜΕ σε χρηματοδότηση, εφόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 21» ... δεν απαιτείται να έχουν χαρακτήρα κινήτρου, δηλαδή, δεν επιβάλλεται ο δικαιούχος της ενίσχυσης να έχει υποβάλει γραπτή αίτηση ενίσχυσης πριν από την έναρξη των εργασιών για το έργο ή τη δραστηριότητα στην οποία αφορά η ενίσχυση.

Συναφώς, το άρθρο 7 Ένταση της ενίσχυσης και επιλέξιμες δαπάνες του Κανονισμού 651/2014, ορίζει ότι «για τον υπολογισμό των επιλέξιμων δαπανών ..., όλα τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται υπολογίζονται πριν από την αφαίρεση φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων». Επίσης, οι επιλέξιμες δαπάνες θα πρέπει να τεκμηριώνονται εγγράφως με σαφή, συγκεκριμένο και επικαιροποιημένο τρόπο. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου «εφόσον η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη εκτός από επιχορήγηση, το ποσό της ενίσχυσης είναι το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης». Σημειώνεται ότι το Μέτρο παραπέμπει στο ανώτατο όριο του άρθρου 21 (9) του Κανονισμού 651/2014 σύμφωνα με το οποίο το ανώτατο ποσό της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου δεν θα υπερβαίνει τα 15 εκατ. ευρώ ανά επιλέξιμη επιχείρηση.

Εν προκειμένω, η ενίσχυση αφορά φυσικά πρόσωπα, υπό μορφή εκπιπόμενης δαπάνης προς εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματος τους για επενδύσεις τους σε χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου προς κοινωνική ΜΜΕ (ως αυτή ορίζεται στο Μέτρο). Συνεπώς, θα πρέπει να πληρούνται οι ειδικότεροι όροι με βάση το άρθρο 21 του Κανονισμού 651/2014. Το δε ανώτατο όριο των 15 εκατ. ευρώ ανά δεδομένη κοινωνική ΜΜΕ υπολογίζεται με βάση το συνολικό ύψος των επενδύσεων με βάση το Μέτρο που διενεργείται από φυσικά πρόσωπα με βάση τις πρόνοιες του Μέτρου. Επισημαίνεται πως με κατάλληλα μέτρα, η Αρμόδια Αρχή, θα πρέπει να διασφαλίζει τη μη υπέρβαση του ορίου των 15 εκατ. ευρώ. Κατά βάση θα πρέπει να διασφαλίζεται πως το ποσό αυτό αφορά αποκλειστικά χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου σύμφωνα με τις ειδικότερες πρόνοιες του Μέτρου. Τυχόν κάλυψη άλλων αναγκών ή δράσεων της δεδομένης επιχείρησης (π.χ. λειτουργικές δαπάνες) θα συνιστά παράνομη και μη συμβατή κρατική ενίσχυση.

Ο υπολογισμός αυτός διασφαλίζει την εφαρμογή των προαναφερθεισών προνοιών του Κανονισμού 651/2014 οι οποίες αφορούν στη Διαφάνεια των ενισχύσεων και στον υπολογισμό των επιλέξιμων δαπανών. Στο ίδιο πλαίσιο, θα πρέπει να διασφαλίζεται ως προς το φορολογητέο εισόδημα φυσικού προσώπου ότι το εισόδημα αυτό αφορά στην προσωπική του ιδιότητα και δεν εξυπηρετεί ή σχετίζεται με οιονδήποτε τρόπο που επωφελεί οικονομική δραστηριότητα του κατά την προεκτεθείσα στην Απόφαση μου έννοια.

Επίσης, το άρθρο 4 (vii) του Μέτρου που αφορά στην μη παραχώρηση έκπτωσης δύναμει των διατάξεων του άρθρου 9 Β (Έκπτωση επί νέων κεφαλαίων) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων εάν ο Έφορος Φορολογίας κρίνει ότι με την έκπτωση αυτή θα καταστρατηγούνται τα ανώτατα όρια του Μέτρου, θεωρώ πως διασφαλίζει την τήρηση του ορίου των 15 εκατ. ευρώ.

Σημειώνεται πως με βάση το άρθρο 21(16), για σκοπούς υπολογισμού του ορίου των 15 εκατ. ευρώ «Ένα μέτρο χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που παρέχει εγγυήσεις ή δάνεια σε επιλέξιμες επιχειρήσεις πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις ... β) στην περίπτωση δανείου, το ονομαστικό ποσό του δανείου αυτού λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του μέγιστου επενδυτικού ποσού για τους σκοπούς της παραγράφου 9 · γ) στην περίπτωση εγγυήσεων, το ονομαστικό ποσό του υποκειμένου δανείου λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του μέγιστου επενδυτικού ποσού για τους σκοπούς της παραγράφου 9. Η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80% του υποκειμένου δανείου.»

Δημοσίευση και Πληροφορίες

Με βάση το άρθρο 9 του Κανονισμού 651/2014, οι συνοπτικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 11 του Κανονισμού με τον τυποποιημένο μορφότυπο που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ του Κανονισμού ή σύνδεσμος που παρέχει πρόσβαση σε αυτές και το πλήρες κείμενο του μέτρου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 ή σύνδεσμος που παρέχει πρόσβαση στο πλήρες κείμενο του μέτρου θα πρέπει να δημοσιευτούν σε εμπεριστατωμένο διαδικτυακό τόπο για τις κρατικές ενισχύσεις.

Στον ίδιο διαδικτυακό τόπο, με βάση την παράγραφο 1(γ) του ίδιου άρθρου δημοσιεύονται οι πληροφορίες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κανονισμού για κάθε χορήγηση μεμονωμένης ενίσχυσης που υπερβαίνει τα 500.000 ευρώ.

Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, για τα καθεστώτα που υπάγονται στο άρθρο 21 του Κανονισμού 651/2014, η πρόνοια αυτή θεωρείται ότι πληρούται, εάν τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τις απαιτούμενες πληροφορίες για τα ποσά των μεμονωμένων ενισχύσεων στις κλίμακες (σε εκατ. ευρώ) που σημειώνονται στην παράγραφο 2. Η απαίτηση δημοσίευσης πληροφοριών για κάθε μεμονωμένη ενίσχυση που υπερβαίνει τα 500.000 ευρώ μπορεί να αρθεί όσον αφορά τις ΜΜΕ που δεν έχουν πραγματοποιήσει καμία εμπορική πώληση σε οποιαδήποτε αγορά. Κατά την εφαρμογή του Μέτρου η αρμόδια αρχή θα πρέπει να διασφαλίζει την τήρηση της πρόνοιας αυτής.

Οι συνοπτικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 11 του Κανονισμού 651/2014 διαβιβάζονται στην Επιτροπή, μέσω του Γραφείου μου, εντός 20 εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος του Μέτρου.

Β) Ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του κεφαλαίου III του Κανονισμού 651/2014 σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Κανονισμού 651/2014 οι ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου υπέρ ΜΜΕ συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του Κεφαλαίου I του Κανονισμού 651/2014 (ως έχουν παρατεθεί ανωτέρω) και του παρόντος άρθρου.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού «οι ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου μπορούν να λαμβάνουν ... τη μορφή φορολογικών κινήτρων για ιδιώτες επενδυτές που είναι φυσικά πρόσωπα τα οποία παρέχουν άμεση ή έμμεση χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου σε επιλέξιμες επιχειρήσεις.» Με βάση το άρθρο 2 (71) του Κανονισμού 651/2014 η «επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου» ορίζεται ως: «επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων και οιονεί ιδίων κεφαλαίων, δάνεια, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών μισθώσεων, εγγυήσεις ή συνδυασμός αυτών, σε επιλέξιμες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων». Στην παράγραφο 72 του ίδιου άρθρου ως «φυσικό πρόσωπο» ορίζεται «για τους σκοπούς των άρθρων 21 και 23, κάθε πρόσωπο εκτός νομικής οντότητας που δεν αποτελεί επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης». Το Μέτρο πληροί τις πρόνοιες αυτές.

Πληρούται επίσης η πρόνοια του άρθρου 21(4) του Κανονισμού 651/2014 ότι «στο επίπεδο των επιλέξιμων επιχειρήσεων, οι ενισχύσεις χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή ιδίων ή οιονεί ιδίων κεφαλαίων, δανείων ή εγγυήσεων ή συνδυασμού αυτών».

Ο ορισμός στο Μέτρο για την «κοινωνική μικρή και μεσαία επιχείρηση (ΜΜΕ)» κρίνεται σύμφωνος με την παράγραφο 5 του άρθρου 21 του Κανονισμού 651/2014 σύμφωνα με την οποία «οι επιλέξιμες επιχειρήσεις είναι επιχειρήσεις που τη στιγμή της αρχικής επένδυσης για τη χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου, αποτελούν μη εισηγμένες ΜΜΕ και πληρούν τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δεν ασκούν δραστηριότητες σε καμία αγορά·

β) ασκούν δραστηριότητες σε οποιαδήποτε αγορά λιγότερο από 7 έτη μετά την πρώτη εμπορική τους πώληση·

γ) χρειάζεται αρχική επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου η οποία, βάσει επιχειρηματικού σχεδίου που καταρτίζεται για νέο προϊόν ή τη διεύθυνση σε νέα γεωγραφική αγορά ή αγορά προϊόντος, είναι υψηλότερη του 50% του μέσου ετήσιου κύκλου εργασιών τους κατά τα προηγούμενα 5 έτη·». Σημειώνεται ότι, στο Μέτρο έχει περιληφθεί ο ορισμός της «μη εισηγμένης ΜΜΕ» με βάση το άρθρο 2 του Κανονισμού 651/2014.

Σημειώνεται ακόμα πως η ρήτρα στο Μέτρο στον ορισμό της «καινοτόμου μικρής και μεσαίας επιχείρησης (ΜΜΕ)» ως προς τη μη εφαρμογή του περιορισμού των 7 ετών στην περίπτωση της χρηματοδότησης επενδύσεων συνέχειας είναι στο πλαίσιο του άρθρου 21(6) του Κανονισμού 651/2014 σύμφωνα με το οποίο: «Η ενίσχυση για τη χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου μπορεί επίσης να καλύπτει επενδύσεις συνέχειας που πραγματοποιούνται σε επιλέξιμες επιχειρήσεις, ακόμη και μετά την επταετή περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο β), εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις: α) δεν γίνεται υπέρβαση του συνολικού ποσού της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο 9· β) η δυνατότητα επενδύσεων συνέχειας έχει προβλεφθεί στο αρχικό επιχειρηματικό σχέδιο·». Ως προς την προϋπόθεση γ) δεν απαιτείται η συνδρομή της αφού το Μέτρο αφορά μόνο ΜΜΕ. Ο ορισμός της «επένδυσης συνέχειας» στο άρθρο 2(77) του Κανονισμού 651/2014 έχει περιληφθεί στο Μέτρο.

Αναφέρεται συναφώς ότι στο Μέτρο περιλαμβάνεται πρόνοια σύμφωνα με την οποία ο όρος ΜΜΕ ερμηνεύεται με βάση τον Κανονισμό 651/2014. Ο ορισμός αυτός αποτελεί το Παράρτημα I του Κανονισμού.

Το Μέτρο, περιέχει ρητή πρόνοια με βάση το άρθρο 21 (9) του Κανονισμού 651/2014, σύμφωνα με το οποίο «το συνολικό ποσό της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου ... δεν υπερβαίνει τα 15 εκατ. ευρώ ανά επιλέξιμη επιχείρηση, στο πλαίσιο οποιουδήποτε μέτρου χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου.» Ο υπολογισμός του ανωτάτου αυτού ορίου έχει διευκρινιστεί ανωτέρω στο σημείο που αναλύεται η εν προκειμένω εφαρμογή του άρθρου 7 Ένταξη της ενίσχυσης και επιλέξιμες δαπάνες του Κανονισμού 651/2014. Επαναλαμβάνω ότι το όριο αυτό αφορά ανά επιλέξιμη επιχείρηση.

Επισημαίνεται ότι, η παράγραφος 10 του άρθρου 21 ορίζει ότι «τα μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που συνίστανται σε επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων, οιονεί ιδίων κεφαλαίων ... υπέρ των επιλέξιμων επιχειρήσεων πρέπει να δημιουργούν μόχλευση επιπρόσθετων κεφαλαίων από ανεξάρτητους ιδιώτες επενδυτές στο επίπεδο ... των επιλέξιμων επιχειρήσεων, ούτως ώστε ο συνολικός συντελεστής ιδιωτικής συμμετοχής να ανέρχεται στα ακόλουθα ελάχιστα όρια:

α) στο 10 % της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου των επιλέξιμων επιχειρήσεων πριν από την πρώτη εμπορική τους πώληση σε οποιαδήποτε αγορά·

β) στο 40 % της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου των επιλέξιμων επιχειρήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου·

γ) στο 60 % της χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου για τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στις επιλέξιμες

επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο γ) και για επενδύσεις συνέχειας στις επιλέξιμες επιχειρήσεις μετά την επταετή περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο β).»

Το Μέτρο συνεπώς θα πρέπει να οδηγεί στη μόχλευση επιπρόσθετων κεφαλαίων από ανεξάρτητους ιδιώτες επενδυτές έως τα ως άνω ελάχιστα όρια, το οποίο με τη σειρά του θα λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό του ορίου των 15 εκατ. ευρώ με βάση το άρθρο 21(9).

Περαιτέρω, το άρθρο 21(14) του Κανονισμού 651/2014, παραθέτει προϋποθέσεις, τις οποίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ώστε τα μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου να «εξασφαλίζουν τη λήψη αποφάσεων χρηματοδότησης με γνώμονα την κερδοφορία». Από τις προϋποθέσεις αυτές, επισημαίνονται, η διασφάλιση εμπορικά υγιούς επενδυτικής στρατηγικής για σκοπούς της εφαρμογής του μέτρου χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου, η δε χρηματοδότηση επιχειρηματικού κινδύνου που παρέχεται στις επιλέξιμες επιχειρήσεις να «βασίζεται σε βιώσιμο επιχειρηματικό σχέδιο, το οποίο περιέχει λεπτομέρειες σχετικά με το προϊόν, τις πωλήσεις και την εξέλιξη της κερδοφορίας και καθορίζει την εκ των προτέρων χρηματοοικονομική βιωσιμότητα». Επίσης, στο εδάφιο δ) του άρθρου 21 (14) αναφέρεται η ύπαρξη σαφούς και ρεαλιστικής στρατηγικής εξόδου για κάθε επένδυση ιδίων κεφαλαίων ή οιονεί ιδίων κεφαλαίων. Οι προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει συνεπώς να λαμβάνονται υπόψη από την Αρμόδια Αρχή κατά την εφαρμογή του Μέτρου.

Η διάρκεια του Σχεδίου, θα πρέπει να περιορίζεται εντός της περιόδου ισχύος του Κανονισμού 651/2014, ήτοι έως τις 30.06.2024 (άρθρα 58 παρ. 4 και 59).

Με βάση το Νόμο και τους Κανονισμούς (ΕΕ) αριθ. 2015/1588 του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2015 και 651/2014 της Επιτροπής της 26.6.2014, κρίνεται πως το κοινοποιηθέν Μέτρο πληροί όλες τις προϋποθέσεις και ως εκ τούτου μπορεί να εγκριθεί.

4. ΑΠΟΦΑΣΗ :

Για τους λόγους αυτούς,

Η ΕΦΟΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν Μέτρο, με τίτλο «Ενισχύσεις υπό μορφή εκπιπτόμενων δαπανών προς εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματος για δαπάνες που διενεργούνται από φυσικό πρόσωπο, είτε απευθείας είτε μέσω επενδυτικού ταμείου είτε μέσω εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης, για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου προς Μικρή και Μεσαία Κοινωνική Επιχείρηση.», που αφορά σε ενισχύσεις υπό μορφή εκπιπτόμενων δαπανών προς εξεύρεση του φορολογητέου εισοδήματος φυσικού προσώπου για δαπάνες που διενεργεί, είτε απευθείας είτε μέσω επενδυτικού ταμείου είτε μέσω εναλλακτικής πλατφόρμας διαπραγμάτευσης, για επένδυση χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου προς κοινωνικές Μικρές και Μεσαίες επιχειρήσεις, (με εξαίρεση το μέρος του, που απευθύνεται σε φυσικά πρόσωπα και τα επενδυτικά ταμεία και τις εναλλακτικές πλατφόρμες διαπραγμάτευσης, με βάση τα όσα επισημαίνονται στην Ενότητα 3 της Απόφασής μου), κρίνεται ότι συνιστά κρατική ενίσχυση με βάση το άρθρο 107(1) της ΣΛΕΕ, η οποία είναι όμως συμβατή με τους όρους και προϋποθέσεις του Κανονισμού 651/2014.

B. Ως εκ τούτου, το Μέτρο εγκρίνεται, υπό τον όρο ότι θα ληφθούν υπόψη οι κάτωθι επισημάνσεις, με βάση τις οποίες είτε θα πρέπει να γίνουν οι ανάλογες τροποποιήσεις/προσαρμογές όπου οι επισημάνσεις αυτό επιβάλλουν είτε οι δέουσες ενέργειες κατά την εφαρμογή των Μέτρων:

(i) Επισημαίνεται επίσης η προϋπόθεση στην παράγραφο 10 του άρθρου 21, σύμφωνα με την οποία «τα μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου που συνίστανται σε επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων, οιονεί ιδίων κεφαλαίων ... υπέρ των επιλέξιμων επιχειρήσεων πρέπει να δημιουργούν μόχλευση επιπρόσθετων κεφαλαίων από ανεξάρτητους ιδιώτες επενδυτές στο επίπεδο ... των επιλέξιμων επιχειρήσεων, ούτως ώστε ο συνολικός συντελεστής ιδιωτικής συμμετοχής να ανέρχεται» στα ελάχιστα όρια, που παρατίθενται στη συνέχεια της ίδιας παραγράφου.

(ii) Περαιτέρω, το άρθρο 21 (14) του Κανονισμού 651/2014 παραθέτει προϋποθέσεις, τις οποίες τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν, ώστε τα μέτρα χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου να «εξασφαλίζουν τη λήψη αποφάσεων χρηματοδότησης με γνώμονα την κερδοφορία». Οι προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει συνεπώς να λαμβάνονται υπόψη από την Αρμόδια Αρχή κατά την εφαρμογή του Μέτρου.

Γ. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Οικονομικών.

Λευκωσία, 19 Ιουλίου 2022.

ΣΤΕΛΛΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ,
Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων.